

Sygnatura akt I C 1082/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pułtusku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Arkadiusz Piotrowski

Protokolant sekretarz E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie 24 lutego 2016 roku w P.

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W.**

przeciwko **J. Ż.**

o zapłatę

orzeka:

powództwo oddala.

Sygnatura akt I C 1082/15

UZASADNIENIE

Powód - (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. złożył w dniu 12 czerwca 2015 roku do Sądu Rejonowego w Lublin-Zachód w L. VI Wydział Cywilny pozew o zapłatę przeciwko J. Ż.. Powód jest cesjonariuszem wierzytelności, która wobec powódki przysługiwała cedentowi tj. - (...) S.A. w R., Oddział z siedzibą w W. z tytułu niezapłaconej faktury wystawionej na podstawie Umowy świadczenia energii elektrycznej i świadczenia usług.

Pozwana wniosła skuteczny sprzeciw od nakazu zapłaty z 30 czerwca 2015 roku, w którym wskazała, że wypowiedziała umowy o dostawę energii elektrycznej i uiszczyła wszystkie należności wobec cedenta.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 5 października 2011 roku pozwana zawarła z cedentem - (...) S.A. w R., Oddział z siedzibą w W., dwie umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji. Przedmiotem umów było świadczenie przez cedenta jako sprzedawcy na rzecz pozwanej usługi kompleksowej polegającej na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu usługi jej dystrybucji. Usługa ta świadczona była przez (...) S.A. w R. zgodnie z „Warunkami świadczenia usług kompleksowych” stanowiącymi załącznik do przedmiotowej umowy sprzedaży. Cedent, w związku ze świadczonymi przez siebie usługami wystawił fakturę VAT nr (...) z 21 maja 2014 roku na łączną kwotę 100,46 złotych za usługi świadczone w okresie od 16 listopada 2013 roku do 20 maja 2014 roku (okoliczności niesporne, faktura – k 38-39).

W dniu 30 czerwca 2014 roku powyższe umowy zostały rozwiązane, o czym cedent powiadomił pozwaną. W załączeniu doręczył pozwanej faktury z 15 lipca 2014 roku wskazując kwoty należności do zapłaty wynikające z powyższych umów stanowiące rozliczenie końcowe wynikające z korekty faktury z 21 maja 2014 roku, a opiewające na kwoty 55,95 złotych oraz 5,29 złotych za usługi świadczone w okresie od 16 listopada 2013 roku do 30 czerwca 2014 roku (pisma

cedenta – k 15, 16, faktury – k 12,13). Wobec tego pozwana 20 sierpnia 2014 roku uiszczała należności wynikające z faktur (dowody wpłat – k 14). Po tym czasie nie otrzymywała żadnych upomnień ani wezwań do zapłaty (okoliczności niekwestionowane).

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W. 22 kwietnia 2015 roku zawarł umowę cesji wierzytelności z (...) S.A. w R., z której wynika, że nabył wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 113,73 złotych wynikającą z powyższych umów (umowa – k 26-32, potwierdzenie przelewu – k 33), a wskazaną w fakturze z 21 maja 2014 roku (faktura – k 38-39).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu za wiarygodne należało uznać dokumenty złożone przez strony w toku postępowania, z których dowód został dopuszczony w sprawie, ponieważ nie były one kwestionowane. Niemniej jednak należy zauważyć, iż złożona przez pozwanego umowa nie dotyczyła przedmiotowej wierzytelności, albowiem została ona zawarta przez inną osobę niż pozwana, a nadto nie wynika z niej, aby dotyczyła dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości pozwanej. Pozwana jednak potwierdziła, że zawarła z cedentem dwie umowy dotyczące dostarczania energii elektrycznej, jak i świadczenia usług dystrybucji, na podstawie których były wystawiane przedmiotowe faktury, co stanowiło podstawę ustalenia stanu faktycznego w sprawie. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z płyty CD złożonej do akt sprawy przez powoda, albowiem plik na niej nagrany jest zabezpieczony hasłem i nie było możliwe jego otwarcie, a nadto z uwagi na nie kwestionowanie przez pozwaną faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności przez powoda.

Zgodnie z art. 555 k.c. przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody. Jak wynika zatem z art. 535§1 k.c. stosowanego odpowiednio przez umowę sprzedaży energii dostawca energii zobowiązuje się do dostarczania energii elektrycznej na rzecz odbiorcy, a nabywca zobowiązuje się zapłacić usługodawcy odpowiednią za to cenę. Jednocześnie jak wynika z art. 487§2 k.c. umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej. W umowie wzajemnej świadczenia stron są ekwiwalentne. Co ważne, ekwiwalentność świadczeń nie polega na stwierdzeniu tego, że ich obiektywna, realna wartość ekonomiczna jest podobna – decydująca jest tu ocena samych stron co jest zgodne z przyjętą w doktrynie i judykaturze zasadą subiektywizacji wartości świadczeń. Celem umowy wzajemnej jest doprowadzenie do obopólnej wymiany świadczeń pomiędzy partnerami. Za umowy wzajemne mogą być uznawane wyłącznie umowy dwustronnie zobowiązujące, o ile należą do czynności prawnych odpłatnych. Ustawodawca ukształtował niektóre umowy nazwane jako umowy wzajemne, przesądzając o sprzężeniu świadczeń przy określaniu elementów przedmiotowo istotnych tych kontraktów, przykładowo: umowa sprzedaży (art. 535 k.c.).

W ocenie Sądu nie ulega żadnej wątpliwości, że cedent i pozwana zawarli umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji, co zresztą nie było sporne. Przedmiotem umów było świadczenie przez cedenta jako sprzedawcy na rzecz pozwanej usług kompleksowych polegających na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu usług jej dystrybucji, zaś świadczeniem wzajemnym, do którego zobligowana była pozwana, była zapłata odpowiedniej, uzgodnionej przez strony sumy pieniężnej wynikającej ze wskazań licznikowych. Cedent wywiązał się ze swoich obowiązków, wobec czego 21 maja 2014 roku wystawił fakturę na kwotę 100,46 złotych za usługi świadczone w okresie od 16 listopada 2013 roku do 20 maja 2014 roku z terminem płatności do 3 czerwca 2014 roku. Z uwagi na rozwiązanie umów z dniem 30 czerwca 2014 roku powód 15 lipca 2014 roku wystawił faktury korygujące opiewające na kwoty 55,96 złotych i 5,29 złotych za usługi świadczone w okresie od 16 listopada 2013 roku do 30 czerwca 2014 roku. Należności te zostały zapłacone przez pozwaną.

Mając zatem na uwadze, że pozwana wykonała swoje zobowiązania wynikające z przedmiotowych umów zawartych z cedentem zgodnie z treścią art. 488§1 k.c. powództwo, wraz z zawartym w jego treści żądaniem zwrotu kosztów procesu (na podstawie art. 98§1 kpc), należało oddalić wobec spełnienia przez pozwaną świadczenia wzajemnego.

SSR Arkadiusz Piotrowski